

ρον Εθήκε τὴν δημόσιαν διάτρησιν Συνδ. Ἐπιγρ. 2439.—
Ισόρμησην, τὸ, ίσον μερίδιον, Νικ. Θηρ. 592.

2) ἔγιον τῆς αὐτῆς ἔκτασις τοῦ, σκότῳ φάσις ισόμορφον Αἰσχύλ. Χο. 319, ἐνθα
ἡ ἀρχὴ γραψῆ ποτε: Ισοτέλεστον, ἵνα οἱ πειθεῖται τῶν νεωτέρων
χριστιῶν ἀκολουθοῦντες τῷ Εἰσιτιῳ μετέτρεψαν εἰς ἀντέμορφον,
ἄλλα κατὰ τὸ Paley προτιμεῖς ἡ γραφὴ ισόμορφον, τὸ δὲ εἰνέ-
ντο μαρτρὸν Ἐπικῆ ἀδεῖα ὡς ἐν τῷ: Ισόνειρον ἢ Προ. 558,
ἴσα σημ. Paley ἐπόκει ισόμορφον... έν τῷ κόσμῳ φῦσι καὶ σκό-
τος Διος. Δ. 8. 26. ὁ φάσις ἀγνὸν καὶ γῆς ισόμορφος ἀλήρ
(καθόδη ὁ ἄρρεν καλύπτει μάσσων τὴν ἐπιράνειαν τῆς γῆς) Συν. Ἡλ.
87 (πρβ.). Ἡσ. Θ. 126, Γατα... ἐγένετο ίσον ἐαυτῇ Οὐρα-
νόν:—Ἐπίτρ. -ρών Εὐτ. 161. 20.

Ισό-μορφος, ον., =ισόμορφος, λεγόμενον ὑπὸ τοῦ Ποσειθῶνος
περὶ ἑαυτοῦ ὡς ισόμορφον πρὸς τὸν Διόν. Ο. 219· καθίσιον, δροῖος,
Ἐργον ἀρχαῖον οὐνήσαντον ισόμορφον Ἀνον. Η. 6. 206· ισόμορ-
φον, ίσον μέρος, ίσον μερίδιον, Νικ. Θηρ. 105, Ἀνθρώπους παρὰ
Γαλην. 14. 41, 16. ἔκδ. Κύλην. [εἰσ., τὸς ίσος ἐν τέλ.]

Ισό-νειρος, ον., δροῖος πρὸς διειρην., κενός, μάταιος, Αἰσχύλ.
Πρ. 519 [ενθα τὸ ἡ ὁδηγήσας τὸν Reisig νὰ διορίσῃ ἀντένε-
ρος, τὸν ίσον ἐν τέλ].

Ισό-νεκυς, ονος ὁ, ἡ, ίσος ἡ δροῖος νεκρῶν, ὀλδιεῖθ' ισονέ-
κυς, ὀλδιεῖθ' Εὔρ. Ὁρ. 200, ινθα ίσος τὸν Σ.γ.λ.

Ισόνεμεσος ἡγ. ών, δροῖος τὸ ἡ. Νερίς πα. πηριζηνένων, Ἐπιγρ.
Δελφῶν καὶ Ἀθηνῶν, Bull. d. corr. hell. V. σ. 305-7.—πρβ.
Ισοδύμηπος II.

Ισο-νέμητος, ον., ἐξ ίσου διανεμημένος, Γρηγ. Ναξ. τ. 2,
σ. 105C.

Ισο-νεφής, ἐξ, ἔχων ὅνειρος ίσον τῷ νέφῳ, φθάνων
μέχρι τὸ νεφέλην, ισονεφέσιν δρεσιν Βεστ). Σελεύκ. ἐ, βίοι Θεών
σ. 291A. ἔκδ. διάρρ. γραφ. γνήσιενεφέσιν.

Ισονηματί, ἡ, ιστήτης ηματος εἰς τὸ πήγανον, Στουδ. 1748C.

Ισο-νοέιν, ον, οὐαῖς τὸ τὸν αὐτὸν τρόπον, μ.ηνον. ἐκ τοῦ ίσο. Χρυσ.

Ισονομέσοματ, Ηλθ. ἔχων ίσα δικαιώματα μετά τίνος, ἀλλά
δή μη μετά πολλῶν ισονομείσθια; Θουκ. 6. 33.

Ισονομάτης, Ιων. ἐη, ἡ, ίσης διανομής, ίσον μερίδιον, ἀναλογία,
ισοροτία, Ἀλκεύην ἐρητής μὲν ὑγιείσας εἶναι συνεκτικήν
τὴν ισονομίαν τῶν συνάμεων, ὑγροῦ, ἔρρου, θεριοῦ κτλ. Συν. 542. 30. Τιμ. Λακρ. 99B· Ἐπιγρ. παρὰ τῷ Κίκ. Ν. D. 1.
19. II. ιστήτης δικαιωμάτων, ἡ ιστήτης Εὐλημάτης δημοκρατίας. Πρόδ. 3. 80. 142 ίσο ποιεῖν ὁ αὐτ. 5. 37, πρβ. Θουκ. 4.
78 ίσο πολιτική ὁ αὐτ. 3. 82· ίσον γυναικεῖ πρὸς ἀνέρας
καὶ ἀνδράσις πρὸς γυναικεῖς Ηλάτ. Ηλο. 563B.

Ισονομητός, ἡ, ὁν, ἀρωσαμένος; εἰς τὴν ισονομίαν, ἀνήρ
Πιάτ. Ηλο. 561E.

Ισό-νομος, ον., ἐπί πολέων, ἔνθα ἀπαντεῖς ἔχουσιν ίσα δι-
καιώματα, ισονόμους τ' Ἀθήνας ἐποιησάτην Σκόλιον παρ'.
Ἀθην. 698B· δικαιοίος καὶ ισονόμους πολιτεία Πλάτ. Ἐποι.
326D· ἐν ισονόμῳ πολιτεύειν Ἀππ. Ἐγρυφ. 1. 15· τὶ πλέον
ἐπιληπτ., εἰ τὸ πάρον ἔργον (ώσου νοερού, καὶ κοινωνικοῦ
καὶ ισονόμου θεωρ.), Μ. Ἀντων. 8. 2.—Καθ' Ήσυχ.: «ισονόμους
(παρονόμους): ισομερές».

Ισονύκτειος, ον., ὁ: τὸ ισοχειρος, Γαλην. 16. σ. 407.

Ισοεξ (εσοεξ), ἐγίζεις ποιεῖ κηρύξθων: Ήσυχ.

Ισο-έυλος, ον., δροῖος πρὸς ίσον, Ήσυχ. ἐν λ. δεξιολον.

Ισοπαθῶς, Ἐπίρρ. μετ' ισον πάθους, Θ. Στουδ. σ. 1620, ἔκδ. Μί.

Ισό-παις, δος, δ. ἡ, ίσχυν ισόπαιδα, ίσχυν δροῖον τῇ ισχύι
παιδίου, Αἰσχύλ. Αγ. 74.

Ισο-πάλαιστος, ον., ἔχων μῆκος ἡ πλάτος μιᾶς παλαιστῆς,
παιδίην, Ανθ. Η. 6. 287. [Ι. ἀ]

Ισο-πάτεων, είμιτι ισόπαλος πρὸς τινα, Εκκλ.

Ισο-πάτης, είμιτι ίσης ἐν τῇ πάτῃ, ισόπαλος: ἐ μάχη, μαχο-
μένων καὶ γενομένων ισοπαλέων Ηρόδ. 1. 82, πρβ. 5. 49.

2) καθόδου, ισοδύναμος, ίσος, Παρενεδ. 104, Θουκ. 2. 39.
πλ.θεὶ ισ. τιοὶ δ. αὐτ. 4. 94· νῦν ίσ. ήματι Ανθ. Π. 9. 384,
18, πρβ. Ὁρρ. Ἀργ. 1017.—Ἐπίρρ. -λῶν, Σχόλ. εἰς: Αρρ. 147.

Ισοπαλές, έδος, ἡ = τῷ ίσον πάτη, Α. Μαχ. Π. 9, ὑπόποι.

Ισό-πάτης, ον., = τῷ ίσοπαλής, Λουκ. Ηλιόν ἡ Εὐχ. 36.
Διων. K. 40. 42, Πολυδ. Γ. 149, Ε. 157, Ήσυχ.. πρβ. Ισοκέ-
φαλος, ισόμαχος.

Ισό-πάχης, ἐς, ίσος τὸ πάχος, Αἰσχ. π. τὰ Z. Ιστ. 4. 2, 23,
Θεορ. π. Φυτ. Ιστ. 3. 5, 6.

Ισό-πεδον, τὸ, ἔδρος ἐπιπέδου, ίσος ίκηται ισόπεδον Ηλ.
N. 142, Σεν. Κύρ. 3. 1, 5· φυλάττειν ἐπὶ τοῦ ισοπέδου έσ-
την Λουκ. Εἰκ. 21.

Ισό-πεδος, ον., ίσχυν διμάλην ἐπιπέδειαν, ἐπίπεδος, ἐξ ισοπέ-
δου χρισίου Ιππ. Κεφ. Τρωμ. 902, πρβ. Λουκ. Ιππ. 4· ίσ.
χρωματα, ἐπιπέδεια εἰς ἐπιπέδου, ἀντιθέτων τῷ καθλα. Αλέξ.

Ἀρρ. Προβλ. 1. 49. 2) μετὰ δοτ., ἐπίπεδος ἡ ίσος πρὸς...,
χοῦν ποιήσαι τῇ ἀλλῃ γῆς ισόπεδον Ηρόδ. 4. 201, πρβ.
Διωδ. 19. 94.—Ισοπεδῶν, μεταγεν.

Ισο-πέλεθρος, ον., ίχων τὸν αὐτὸν ὄριθμὸν πλέθρων, ισομή-
χη, ίττη.

Ισο-πένθιζ, ἐς, ἔχων ίσον πένθος, Σχόλ. εἰς Αἰσχύλ. Εύρ. 783.
Ισο-πέραστος, ον., δροῖος περατούμενος, Σχόλ. εἰς Όθ. Α. 98.
Ισο-περιμέτρητος, ον., = τῷ ἐπορ., Ψευδο-Ιουστ. 1381B.
Ισο-περιμέτρος, ον., ίχων ίσην περίμετρον, Συνέσ. 71C,
Ηρόδ. εἰς Ηλάτ. Τίμ. σ. 162.

Ισο-πετρός, ἐς, πετρόμενος μετὰ τῆς αὐτῆς ταχυτητος, «δύο αἰε-
τούς ισοπετεῖς, Σχόλ. εἰς Εύρ. Ὁρ. 321.

Ισο-πετρος, ον., δροῖος πέτρη, Σχόλ. εἰς Συρ. Ο. Κ. 192.
Ισο-πηγής, υ, ίχων τὸν αὐτὸν ὄριθμὸν πήγεων, Όππ. Ἀλ. 1.
213.

Ισο-πλαστος, ον., δροῖος, Ήσυχ. ἐν λ. ἀντέπλαστος.

Ισο-πλατήτης, ἐς, ίσης τὸ πλάτος, Αριστ. Οίχ. 1. 6, 9, Ἀρχικη-
τος παρ' Ἀθην. 209C· ἀρτος Ιο. Ἀθην. 128D (ισο-θ. γεράφ. -πλα-
τύς), πρβλ. Ἀθ. Η. παράρημα 15· μετὰ δοτ., ίσ. τῷ τελεχει
Ηούκ. 3. 21.

Ισο-πλάτων, άνως, ὁ, ίσης τῷ Ηλάτων, ἄλος Πλάτων, Νι-
κόστρατος ισοπλάτων Ανο. Ηλ. 11. 354. [εἰς].

Ισο-πλευρος, ον., ίχων ίσας τὰς πλευράς, ισόπλευρον τρι-
γωνον Ηλάτ. Τίμ. 54A, Ε. ἐπιπέδον ισόπλευρον ισοπλεύρου
αὐτοῦ 55E.

II. ἐπὶ ἀριθμῷ, τετράων, αντιθέτων τῷ τέτα-
ρημητήσι, ὁ αὐτ. Ήσυχ. 147E· Αριστ. Αναίτ. Υποτ. 1. 4, 3.
Ισο-πληγής, ἐς, ίχων ίσας πλήγεις, κτυπήματα (χρόνου),
Ἄρχ. Μουσ.

Ισο-πληθής, ἐς, ίσης κατὰ τὸν ὄριθμὸν ὁ τὸ ποσόν, ήληρ. Ἐπιπ.
162. 58· ιππεῖς Σεν. Ἀγγ. 2. 9· τίνι, πρὸς τι πρόσωπον ἐπε-
ρχόμενος, Ήσυχ. Ζων. 6. 37. 2) ίχων ίσον μεγεθος, ἐν Επίρ. -θῶς
Ηούκειδ. 12. 5.

Ισοπολιτεῖται, ἡ, ιστήτης πολιτικῶν δικαιωμάτων, Αριστ. Ἀποπ.

537· παριχούντες ιδιώτας, εἰμιεν αὐτῷ ισοπολιτείαν Ἐπιγραφ.
Βιοτ. ἐν τῇ Συλ.). Επιγρ. 1567, πρβλ. 1772-3. 2) ίδιος συν-
θίκη μεταξὺ δύο πόλεων περὶ ἀμοινᾶς; παραχωρίσεως τοιούτων
διαπομπάτων, Επιγρ. Κρητ. ἐν τῇ Συλ.). Επιγρ. 2554. 190, 2558,
Πολ. 16. 26. 9, κε. Λεβδεύσιν έστιν ίσον ίσο. πρὸς Ἀρκάδες
Πολ. 2. 300A· οὗτοι, αἱ ισοπολιτίδεις πόλεις, αἱ εἰσιθεναὶ
εἰς τοιαῦτας συνθήκες, Συλ. Επιγρ. 4040 Η. 16· ἐντεθεὶς ἐπὶ τῷ
Ρωμαϊκῶν τοιούτων μηνικίσια, Ἀπ. Ερρ. 1. 10.—πρβλ. Niebuhr
Ρωμ. Ιστ. 2, σημειώσ. 101.

Ισοπολιτηῖς [λε]. ον., δ. πολίτης ίχων ίσας πολιτικὰ δικαιώματα,
ιο. ποιεῖν τινα τοις ἀγγέλοις Κύριλλ. Ἀλ. Όμιλ. εἰς τὸ Ηλύσ. 1. 15, κι.

3) ίχων αριστεῖς πολιτικὰ δικαιώματα (μηνικίσια), Διο. Ἀλ. 8. 76. Ιστορίου
Ιούδ. Ἀρχ. 12. 1, κτλ. —θη). **Ισοπολίτης**, ίδος, ἡ, Ἀπ. Ερρυ
1. 10, πρβλ. Ισοπολιτεῖα.

Ισο-ποσός, ον., ίσος κατὰ τὸ ποσόν, Οργανοσόφ. ἐν Αἰδιανοῦ
τ. 2, ἔκδ. Hirsch. σ. 580. 23.

Ισο-πραξία, ή, δροῖος κατάστασις, τὸ εύσίσκεσθαι εἰς δροῖος
κατάστασιν, ὅδις τὸν διαιτήσαται καὶ τὴν ισοπραξίαν τῶν ἔτι μαχο-
μένων καὶ τὴν τοῦ τέλους ἀδηίαν» Εύσ. 662. 35.

Ισο-πρεσβος, ον., δροῖος πρόσωπος γέροντα, Αἰσχύλ. Αγ. 78.

Ισο-πτερος, ον., ίσος πτερῶν, ἐπαφρ.; ταχύς, Σχόλ. εἰς Αι-
σχυλ. Αγ. 272.

Ισοπτυχής ἐς, ίχων ίσας πτυχάς. **Ισοπτυχής** χιτώνιον
Επιγρ. Αἰθην., Rang. Ant. hell. 865.—**Ισοπτυχής** (θη.)
αὐτοῦ 862.

Ισο-πτωτος, ον., (πτῶσις) ίχων ίσας πτώσεις. Απολλών. π.
Αἰτων. 375B.

Ισοπούτα, τά, δροῖα ἀγώνος, Ισοπούθια Αύγούστεια Με-
γάλα λερά Επιγρ. Θιατέρων CIG. 3498.—Ισοπούθιον μουσι-
κὸν ἀγώνα Επιγρ. Διφ. εἰς Bull. d. corr. hell. Ηλ. V. σ. 375, 384.

Ισο-πυργος, ον., ίσος δροῖος πρὸς πύργον, Ήσυχ. ἐν λ. ἀντε-
πυργος.

Ισο-πυρον, τό, ρυτῶν τι, πιθῶν εἰδος; κορυδαλλίδος, (κατ') ἄλλους
menyanthes εἰς, τοῖς έλεσι φύσμενον, Sprengel εἰς Διοσκ. 4. 121.
Κατὰ Sibthor ποντὸν ὃνομάζεται στακτέριο, ἐν Ζαχανθῷ δὲ καπνό-
χορτον.

Ισορρεπής [τι], ἐς, =ισόρροπος. Νικάνδρ. Θηρ. 646, Ισοητῆς
Βοια. 98.

Ισορρέπων, είμαι ισόρροπος, είμαι ἐν ισορροπίᾳ, Ηλάτ. Τίμ.
52E, Νόμ. 733D, 794E· τινι Πολύδ. 1. 11. 1.

Ισορροπή, ή, ίση ροπή, ισορροπία, Γρηγ. Νύσσ. τ. 2, σελ. 1062C

Ισορρόπησις, εως, ἡ, = τῷ ίσομ., Ήσων ἐν Άρχ. Μαθηματ.
σελ. 153.

Ισορροπία, ή, ὡς καὶ νῦν, τὸ ίχειν ίσην ροπὴν ἡ κλίσιν πρὸς
ἔκπτετα τοι μέρη, Ηλάτ. Φιδ. 109A.

Ισορροπικά, τά, δύο συγγρίματα τοῦ Άρχιμήδους περὶ ισορ-
ροπίας, σ. 104-120, ἔκδ. Βεστ.

Ισορροπος, ον. (βοπή) ἐς ίσου ρέπων πρὸς ἐκάπερα τὰ μέρη,